

T.2363

சிவமயம்.

MADRAS

திருவெம்பாவைக் கருத்து (முதலியன)

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

1952.

திருவாதிரை மலர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவைக் கருத்து முதலியன.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்து

இருபத்தொன்றாவது குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

— 0 —

அவ்வாதீனத்து வித்துவான்

த. ச. மீனாட்சுந்தரம்பிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

2

உ ரி மைபதிவு

நந்தன — மார்கழி

1952.

இருபத்தொன்றாவது குருமகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள்.

திருவெம்பாவைக் கருத்து.

ஆடி மாத முதல் மார்கழி மாதம் வரையும் இராத்திரியாகவும் தை மாதம் முதல் ஆனி மாதம் வரையும் பகலாகவும் இது தேவர்களுக்கோருநாள். சங்காரகாலத்துக்கும் சிருஷ்டி காலத்துக்கும் பிரமாணமாக இந்த ஆறு மாதமும் பிரிந்து நடக்கும். மார்கழி மாதம் உதய காலமாய் இது சிருஷ்டிக்கு ஏதுவாயிருக்கும். பிரபஞ்ச சிருஷ்டியைத் திருவுளத்தடைத்து வைந்தவ சத்தியைச் சிருஷ்டிக்கத் தொடங்குகிற அவசரம் திருப்பள்ளியெழுச்சி என வழங்கும்.

இனி, அந்த சுத்தமாயை நாதவிந்துகளாகவும் சாதாக்கியமாகவும் மகேசுரமாகவும் சுத்த வித்தையாகவும் ஐந்துதலமாயிருக்கும். நாதவிந்துகளாகிய தலத்திலே பரமும் பரையும் அதிஷ்டிக்கும். சாதாக்கியமாகிய தலத்திலே சதாசிவ மூர்த்தி எழுந்தருளியிருப்பார். போகாங்கங்களாகிய அணுசதாசிவரே சேவிக்கவும், இதன் கீழே ஈசுரற் கதிட்டானமாகிய மகேசுரதலத்திலே அநந்தாதி அஷ்டவித்தியேசுரர் சேவிக்கவும், இதன் கீழே உருத்திரர்க்கு அதிஷ்டானமாகிய சுத்தவித்தியா தலத்திலே மந்திரேசுவரர் சேவிக்கவும் இப்படிப் பிரபஞ்ச அநுக்கிரக காரியமாகப் பராசத்தியிற்றோன்றிய ஞானக்கிரியைகள் ஒத்த விச்சையே திருமேனியான சதாசிவமூர்த்தி

திருவருளால் அந்தமகேசுர தத் து வத் தி லே சத்தி மண்டலத்திலிருந்த மனோன்மனி சத்தியைப் பிரேரிக்க அந்தச் சத்தி சர்வபூததமனியை சிருஷ்டிக்க, அந்த சர்வபூததமனி பெலப்பிரமதனியை பிரேரிக்க அந்தச் சத்தி கலவிகரணியைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி காளியைப் பிரேரிக்க, அந்தச் சத்தி ரௌத்திரியைப் பிரேரிக்க, அந்தச் சத்தி சேட்டையைப் பிரேரிக்க, அந்தச்சத்தி வாமையைப் பிரேரிக்க இப்படிப் பிரேரியா நிற்கப் பட்ட நவசத்திகள் பிரேரகத்தினால் மாயையை அதிஷ்டித்திருக்கிற அனந்த தேவராலே அசுத்தமாயை காரியப்பட்டுப் பிருதிவி முடிவான பிரபஞ்ச காரியம் நடக்கும். இனி,

‘ஆதியுமந்தமும்’ என்னும் திருவாசகம் மனோன்மனி என்னும் சத்தியின் திருவாக்காய் சர்வபூத தமனியை அடிணர்த்தும். ‘பாசம் பரஞ்சோதி’ சர்வபூத தமனியின் வாக்காய் பெலப்பிரமதனியையும், ‘முத்தன்ன வெண்ணகையாய்’ பெலப்பிரமதனியின் வாக்காய் கலவி கரணியையும், ‘ஒண்ணித்தில நகையாய்’ கலவி கரணியின் வாக்காய் காளியையும், ‘மாலறியா நான்முகன்’ காளியின் வாக்காய் ரௌத்திரியையும், ‘மானே நீ நென்னலை’ ரௌத்திரியின் வாக்காய் சேட்டையையும், ‘அன்னே யிலையும்’ சேட்டையின் வாக்காய் வாமையையும் ‘கோழிசிலம்ப’ என்பது வாமையின் வாக்காய் சுத்த மாயையைப் பிரேரிக்கிற அனந்த தேவரை ஆசரித்து அப்பால் பிரகிருதியில் விசுர்தியான ஆத்ம தத்துவம் நடப்பது பொருட்டாக விஷ்ணுவினிடத்தில் அதிஷ்டிக்கிற சிவசத்தியை நோக்கி ‘ஆழியான் அன்புடைமையாமாறு மிவ்வாரோ’ என்று பிரேரித்ததாகக் கருதினது.

ஆக இப்படி நவசத்திகள் கூடி விசுவகாரியம் பண்ணுகிறதே பாட்டாகப் பாடியபடி.

‘முன்னைப்பழம்பொருள்’ என்பது அநாதியாயுள்ள வர்க்கெல்லாம் அநாதியாயுள்ளவனுமாய், அனுபவிப்பவர்களுக்கு மேன்மேலும் புதுமை கொடுக்கும் ஆனந்தத்தைக்கொடுப்போனுமாயிருக்கிற உன்னடியார் அடிபணிதலும், அவர்களை ஆசரித்தலும், அவர்களே பத்தாவாக அங்கீகரித்தலும், அவர் ஏவற்பணி செய்தலும், யாங்கள் உரிமையாய் இந்த முறைமை ஒழியாவண்ணம் பிரசாதித்தருளில் ஒரு குறைபாடுமில்லோ மென்று நவசத்திகளும் தம்மிற் சொல்லியது.

‘உன்னடியார்’ என்பது விஞ்ஞான கலரில் மலபக்குவராய் அணுசதாசிவர் என்னும்பேர் பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், அதிகார மலத்துடனே கூடிய அநந்தாதி அஷ்டவித்தியேசுவரர் என்னும் பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், ஆணவமல சகிதராய் சத்தகோடிமகா மந்திரேசுவர் என்று பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகையுமாக விஞ்ஞானகலர் மூன்றுவகையையும் உன்னடியார் என்றது. இனி, நிரல் நிரையாக அணுசதாசிவர்தான் பணிவோம், அஷ்டவித்தியேசுரருக்குப் பாங்காவோம், சத்தகோடி மகாமந்திரேசுவரர் எங்களுக்கு பத்தாக்களாவார்கள். ‘சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்’ என்பது அவர்கள் ஏவலால் அசுத்தமாயையைப் பிரேரியா நிற்போம் என்றவாறு.

‘பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்’ என்பது என்பது நூருயிரம் யோசனையான பூமியின்கனத்துக்கும், சிவஞான மன்றியே தபசு பண்ணுகிற

வர்கள் சென்றிருக்கும் இடமாகிய கனிட்ட பாதாளத் துக்கும், அதன் கீழே உண்டாகிய அசுரகண்டம், சர்ப்ப கண்டம், இராக்ககண்டம் இப்படி ஒவ்வொன்று மும் மூன்று கண்டமாய் ஆடகேசுரருக்குப் புவனமுமாயிருக்கிற ஏழு பாதாளத்துக்கும், அதன்கீழாக ரௌரவம், கும்பீபாகம், அவிசிகம் என்று சொல்லப்பட்ட மயிராச நரகமூன்றும், இவையுட்படப் பதின்மூன்று நரகம் ஒரு அடுக்காகவும், பத்து நரகம் ஒரு அடுக்காகவும், ஒன்பது நரகம் ஒரு அடுக்காகவும் ஆக முப்பத்திரண்டு நரகமும் இவர்களைச் சூழ்ந்து சேவித்திருக்கிற நூற்றெட்டு நரகமுமாக நூற்று நாற்பது நரகமுமாக கூர்மாண்டதேவர் என்னும் உருத்திரருக்குப் புவனமாயிருக்கப்பட்ட நரகபுவனங்களுக்கும் கீழ் காலாக்கினியருத்திரர் புவனம் 17 கோடி யோசனையாய் அண்டகடாக மூடப்பட்ட புவனமாயிருக்கும். இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பிரமாண்ட முதலாக அண்டங்கள் அனைத்துக்கும் ஆதாரபூதமாய், சிவசத்தியான ஆதாரசத்திக்கும் அப்பாற் சிவனுடைய பூரணத்துக்குள் எல்லைப்படுத்தி இன்னமட்டென்று சொல்லுதற்கு முடியாததலால் சொற்கழிவாய் இருக்கப்பட்டது மலர் போன்ற ஸ்ரீபாதம். ஆகையாலும், 'போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருண்முடிவே' என்றது—

இனிப் பிருதிவியண்டம் முன்சொன்ன அண்டகடாக முதல் 50 கோடி யோசனையுட்பட மேற் புவலோக முதல் சிவலோக மளவாக 7 உலகமும், மேல் அண்டகடாக முட்பட ஐம்பதுகோடி யோசனையுமாக பிரமாண்டம் 100 கோடி யோசனையாக, அதற்குமேல் அதிற் பதின்மடங்கு அப்புஅண்டம், அதற்குமேல்

அதிற் பதின்மடங்கு தேயுஅண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு வாயுஅண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு ஆகாசஅண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு மனஅண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு புத்திஅண்டம், அதற்குமேல் பதின்மடங்கு குணஅண்டம், அதன்மேல் நூறுமடங்கு பிரகிருதியண்டம், அதன்மேல் 100 மடங்கு அராகஅண்டம், அதன்மேல் 100 மடங்கு வித்தையண்டம், அதன்மேல் 100 மடங்கு கலைஅண்டம், அதன்மேல் 100 மடங்கு நியதியண்டம்; அதன்மேல் 100 மடங்கு காலஅண்டம், அதன்மேல் 1000 மடங்கு அசுத்தமாயை, அதன்மேல் 10000 மடங்கு சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தை, அதற்குமேல் 10000 மடங்கு மகேசுவரம், அதற்குமேல் சாதாக்கியம், அதற்குமேல் பரவிந்து, அதற்குமேல் பரநாதம், அப்பால் சிவனுடைய பூரணம் அளவு எல்லைபடாதாதலால் எல்லாப் பொருளுக்கும் முடிவுமாயிருப்பது திருமுடியாதலால் சிவபாதமும் திருமுடியும் ஒருவர்க்கும் அளவு படுத்த முடியாது ஆதலாலும், 'பேதை யொருபால் திருமேனியொன்றல்லன்' என்பது முன் சொல்லிவரப்பட்ட லோகங்களிடத்தும் அதற்கு மேலுங்கீழும் சத்திசிவான்மக பூரணமாக இருக்கையினாலே ஒருவடிவாய் ஏகதேசியுமாய் இரான் ஆதலாலும் என்பது.

‘வேதமுதல் விண்ணோடு மண்ணுந் துதித்தாலும்

ஓதவுலவா வோருதோழன் தோண்டருளன்’

என்பது சதுர்வேதங்களும், பிரம விஷ்ணுக்களாகிய தேவர்களும், பூமியிலுண்டானவர்களும் அளவற்ற தோத்திரம் பண்ணினாலும் அந்தத் தோத்திரத்தினால் இன்ன மட்டென்று அளவு படுத்த முடியாமல் முன்

சொன்ன தேவர்கள் திரட்சியாகிய ஈட்டங்கள் தோன்ற
லுள் சாத்திரங்களைக் கிளறிக் கிளறிப் பலபடப் பன்னி
யும் தெரியாத வஸ்துவை. “கோதில் குணத்தரன்றன்
கோயிற்பிணுப் பிள்ளைகள்” என்பது உபாதிசூனிய
மைய், நிர்மலமாய், அரன் என்னும் திருநாமத்தையுடைய
வனுமாயிருக்கிற சிவனுக்கு ஆலயமான சுத்தமாயையில்
சுத்த வித்தையிலிருந்து தம்பிரானார் பணிவிடையாகப்
பிரபஞ்ச காரியத்தைப் பண்ணுமவர் வாமை முதலிய
சிவசத்திகள். ஏதவனார், ஏதவன்பேர், ஆருற்றார், ஆரய
லார், ஏதவனைப்பாடும் பரிசேசலோர் எம்பாவாய்” இப்
படியே உணர்ந்தார்க்கு உணர்வரியோனாகிய சிவபெரு
மானுக்கு ஊரேது, பேரேது, உறவார், அடுத்தாரார்
இவைகளொன்று மில்லாமையால் இந்த முறைமையை
யுடைய சிவபெருமானைப் பாடும் வண்ணம் எவ்வண்ண
ணமோ தோழி என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்படையாட்சி.

“கண்களிரண்டும்” என்பது செய்யுள். என்னுத
லிற்றோ எனின், ‘படையாட்சியோடு பாசறைக்குட்
சென்ற தலைவன் சத்தன் ஆதலால் அவன் வருவல்
என்று உரைத்த பருவமும் வந்தது - அவனும் வருவன்,
என்று ஆற்றுவித்த பாங்கிக்குத் தலைவி அவன் வெளிப்
படி தனக்குளதாம் பேரானந்தப்பேற்றைக் கூறுதல்
நுதலிற்று.

கலவன் உருக்கொடு வலைவிசி மீனினைப்படுத்த சிவன் எனுந்தலைவன் வந்து வெளிப்படின ஆண்டு என் இரண்டு கண்களும் அவன் திருக்கழல்கண்டு களிப்பன வாகிய நிகழ்ச்சியும் உளதாகாது. பிரிவறியாது தன் தலைவருடன் புணர்ந்து நிற்கும் ஏனை மாதர் வாழ்வின் றும் என் வாழ்வு கடைப்படுமாறும் ஆகாது. இனி, மண்ணுலகங்களின் வந்து பிறந்திடுமாறும், மறந்திடு மாறும் உளதாகாது. திருமால் அறியாத திருமலர்ப் பாதம் இரண்டனையும் வணங்குதும் என்று சொல்லும் சொல் நிகழ்ச்சியும் உளதாகாது. களிப்பினை மிகத்தரும் பண்ணினைப்பொருந்திய பாடலோ லாடல் பயின்றிடு மாறும் உளதாகாது. நல்வள நிறைந்த திருப்பாண்டி நாடதனையே திருப்படைவீடாகவுடையான் படையாட் சிகள் பாடுதும் என்று சொல்லும் நிகழ்ச்சியும் உளதா காது. இருமலமுடைய பிரளயாகலர் களிகூரத்தக்க தாக மான்மமு சதுர்ப்புயத்தோடு வந்து வெளிப்படு மாறு வெளிப்படுதலும் உளதாகாது. ஆண்டு யான் சிவபோகம் என்னும் சிவானுபூதி சொருபியாவேன் என்பதாம். தலைவி - சீவன்முத்தன். தலைவன் - சத்தனா கிய பரமசிவன். பாங்கி - திருவருள் என அறிக.

சைவாகமத்து 'முத்தியினும்மும்முதலுமுண்டு' என் பதனால் முத்தியினும் ஆண்டானடிமையிருக்க இவ்வாறு கூறலாகாதெனின், அறியாது கூறினாய், மலமாயா கன் மங்களோடுகூடித்திரோதப்பட்டுச்சேனனமரணமுற்று வரும் ஆன்மா இருவினையும் ஒருகாலத்தே வந்து புசிக் கைக்குச் சமமுற்ற எல்லையிற்போன பல கோடிபவங் களிலே செய்துவந்த சரியா, கிரியா, யோக தவப்பயனால் மலபரிபாகப்பட்டுச் சிவஞானத்தைப் பெற்றுத் திரு வருள்தாரகமாக நின்று சீவகரணங்களெல்லாம் சிவ

கரணங்களாய்ச் சிவனோடொன்றாய்ச் சாயுச்சியமாவன். சாயுச்சியமாமிடத்து வேறாய் நின்று கலப்பின் கலத்தல் கூடாமையானும், ஒன்றாய் நின்று கலப்பின் கலத்தல் இன்மையானும் அப்பொடுகலந்த உப்புப்போல வேறற நின்று சாயுச்சியமாவன். ஆனவிடத்து மூன்று முதலும் இருக்கினும் அவை முன்புபோலச் சீவித்து நிற்பனவும் செய்யாமல் நிற்கும். நிற்கவே ஆன்மா சிவனோடு அத்து விதமாய் நிற்பன். ஆதலால், ஆண்டுச் சிவனையும் சுட்டியறியான்: இது இது என்று சுட்டியறியப்பட்டன எல்லாம் விடயமாய்ப் பொருளாமாதலின். அவ்வாறு அவை பொய்ப்பொருளென அறிந்தவிடத்தே சுட்டற்ற உண்மையாகிய சிவரூபமாவன். அங்ஙனம் சிவரூபமான முத்தான்மாவினாலே இவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றாமாதலின் இவ்வாறு கூறுதலாமெனக்கொள்க. இதனைச் சிவஞானபோதம், 8, 9, 10, 11-ஆம் சூத்திரங்களாலும் இச்சூத்திரங்களை விரித்துச் சித்தியார், சிவப்பிரகாசங்களிற் கூறிய திருவிருத்தங்களாலும் அறிக. ஏகாரங்கள் ஈற்றசை. தேற்றம் எனினும் அமையும். அன்றி வினவாகக் கொண்டாம் எனப் பொருள்கொள்ளினும் “காரிகை.....ஆகாதே” என்பதைத் திலதர்ப்பணம் செய்தல்வேண்டும். அவற்றை விரிப்பிற் பெருகும் என்றொழிந்தாம். இச்செய்யுளிற் கூறப்படும் ஆகாது என்னும் மொழிகட்கு ஆம் எனப் பொருள்கூறின் ஆகாதோ? எனின், ஆகாது. என்னெனின், யாண்டும் எதிர்மறையை உடன்பாடாகக் கூறுதற்கு இலக்கணமின்மையின். செய்யாய் என்னும் முன்னிலையேவல் ஒருமை வினைமுற்றை உடன்பாட்டு வினைமுற்றாகப் பொருள்கொள்ளுதல்போல் இதனையும் பொருள்கொள்ளுதல் ஆகாதோ? எனின், ஆகாது. என்னெனின்,

அதனை எதிர்மறை வினைமுற்றுகப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து எதிர்மறை யாகாரம் இடையிற் புணர்ந்துகெட்டு நின்றதாகவும், உடன்பாட்டு வினைமுற்றுகப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து எதிர்மறை ஆகாரம் வேண்டாது நிற்பதாகவும் கொள்ளுதலானும் இதனிடத்தில் எதிர்மறை ஆகாரம் புணர்ந்து நின்றலின் உடன்பாடாகக்கொள்ளுதற்கு ஏலாமையானும் என்க. கண்களிரண்டாவன ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாம். ஏனையவற்றை விரித்துக் கடாவிடைகளாகக் கூறுதற்கு இது அமையமன்று என விடுத்தனம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிப்பு :—

இஃதியற்றினார் திருத்தணிகை ஸ்ரீ விசாகப்பெருமானையர். இவர் ஸ்ரீகந்தப்பையர் திருமகனார். கந்தப்பையர் கவிராக்ஷஸ் - ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவர் மாணவர். ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவரது ஆசிரியர் திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள் ஆவார்கள்.

சமாசப்பதிப்புத்திருவாசகத்திலே (1941) இத்திரு வெம்பாவைக் கருத்து காஞ்சிபுரம் - மஹாவித்துவான் ஸ்ரீ சபாபதி முதலியாரவர்கள் 1871-ல் வெளியிட்ட பதிப்பில் உள்ளதென எடுத்துப் பதிக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. இக்கருத்தெழுதியவர் பெயரைக் காட்டாமல் வேறு பல அன்பர்கள் தமது பதிப்புக்களில் இதனைப் பதித்துப் பாதுகாத்தனர். இதன்பொருட்டு அவர்கட்கும் நன்றி உரியதாம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மார்கழித் திருவாதிரை.

மார்கழிமாதம் என்பது மிருகசீரிட நட்சத்திரமும் பெளர்ணமி திதியும் கூடும் மாதமாம். இது மார்க்க சீர்ஷம் எனவும் வழங்கப்படும். சூரியோதயகாலம் முதல் மறுபடியும் சூரியன் உதயமாகும்வரை உள்ள காலம் ஒருநாளாம். ஒரு மகர சங்கராந்தி தொடங்கி மற்றொரு மகர சங்கராந்திவரையில் உள்ள காலம் ஒரு வருஷம். இந்த மானுட வருடம் ஒன்று தேவர்களுக்கு ஒருநாளாம். தை-மீ தொடக்கமுதல் ஆனி இறுதியாக ஆறுமாதம் அவர்க்குப் பகல், அது உத்தராயனம்: ஆடித்தொடக்கமுதல் மார்கழி இறுதியாக உள்ள காலம் இரவு, அது தக்ஷிணாயனம். அதுபது நாழிகையுள்ள தேவதினத்தில் ஒவ்வொரு மாதமும் ஐவைந்து நாழிகையாம். தேவர்களுடைய நாளில் உள்ள பிராஹ்மீ முகூர்த்தமே மார்கழிமாதம்; அது புலரிக்காலம் எனப்படும். இந்தப் புலரிக்காலத்திலே தேவர்கள் யாவரும் தேவதேவராகிய மகாதேவரைத் தியானித்து வழிபாடாற்றுவர். மக்களும் அப்புலரிக்காலத்திலே எழுந்து நாட்கடன்ஆற்றி இறைவரை வழிபடுவர். “வைகறைத் துயிலெழு” என்பது ஔவையார் திருவாக்கு. சூரியன் உதிப்பதற்கு ஐந்து நாழிகைக்குமுன் நித்திரைவிட்டு எழுந்து காலைக்கடன்களை முடித்து ஸ்நானம், சந்தியாவந்தனம், கடவுட்பூஜை, செப தியானங்கள், ஆலய

வழிபட்டு இவைகளைச் செய்வதால் நன்மைகள் உண்டு எனப் பெரியோர் கொண்டனர். “மாதங்களில் மார்கழி யாக நான் இருக்கிறேன்” என்பது பகவத்கீதை. ஆதலால், மார்கழிமாதமே மற்றைய மாதங்களிலெல்லாம் சிறப்பானது.

இனி, உயிர்கள் எண்ணிறந்தன. அவை என்றும் உள்ளன, இயல்பாகவே மலச்சார்புடையன. செம்பிற களிம்பும் அரிசியில் தவிடும்போன்றது ஆணவமலம். உயிர்களை மலக்கட்டினின்றும் நீக்கிப் பேரின்பத்தை அளித்தருளுபவர் இறைவர். ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டே சிவபெருமான் ஐந்தொழில் இயற்றியருளுவர். மலப்பற்றுடைய உயிர்களே பிறந்திறந்து உழல்வன. அவ்வுயிர்களின்பொருட்டே இறைவர் மீண்டும் மீண்டும் ஐந்தொழிலாற்றுவார். மலச்சார்பினிங்கி வீடு பேறு எய்திய உயிர்களுக்குப் பிறப்பில்லை; இறப்பு மில்லை. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்என்பன ஐந்தொழில்கள். அவை வடமொழியில் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம்எனக் குறிக்கப்படும். ஐந்தொழிலை முத்தொழிலில் அடக்கியும் கூறுவர். அநுக்கிரகமாவது கட்டறுத்தல்; அது பந்தவிடுதலை ஆகலின் அழித்தல் தொழிலில் அடக்குவர். திரோபவமாவது ஆன்மாக்கள் வினைப்பயன்களை அநுபவிக்கும்பொருட்டு கருவிகளுடன் கூட்டி நிலைபெறுவித்தல். முதல் மூன்றும் தனுகரண புவனபோகங்களைப் பற்றியன. இறுதியிரண்டும் உயிர்களைப்பற்றியன.

அநுபவவாயிலாக அறிந்த அரியபெரிய உண்மைகளை யாவரும் அறிந்துய்யுமாறு எழுதிவைத்தனர் பெரியோர். அவர்கள் நமக்கெனத் தேடிவைத்த சேமநிதி

களே ஞானசாஸ்திரங்கள். அவைகள் நமக்கு வைப்பு நிதிகளாம். கல்வி அறிவு ஒழுக்கமுடைய நல்லோரே அதனை அநுபவித்துப் பயன்பெறுவர். ஏனையோருக்கு அஃது இயலாது.

மக்கள் இறைவனை ஒருவடிவத்தில் இருத்திப் பூசிப் பர். அதன் பொருட்டே மூர்த்திகள் அமைந்தன. மூர்த்தி வேறு, மூர்த்திமான் வேறு. கல்லிலும் செம்பிலும் மூர்த்திகளை அமைப்பர். அஃது அறிவுடையோர் அமைத்துவைத்தது. அத்தத்துவம் அறிஞர்க்கே புலனாம். ஏனையோர் உணர்ச்சிக்கு அஃது எட்டாததாம். ஐந்தொழில் செய்தல் சிவபிரானுக்கே உரியது. ஏனைக் கடவுளருக்கு அஃது அடாது. 'சிவபிரான் ஒருவரே தேவதேவர், மகாதேவர். அவர் ஒருவரே பூசிக்கற்பாலர்' என வேதம் முறையிடுகிறது. அவர் யாரையும் பூசித்திலர். சிவபிரான் வேறொரு தெய்வத்தைப் பூசித்ததாக ஒரு தலமும் இல்லை, வரலாறும் இல்லை. சிவபிரான் ஒருவரே பரமாசாரியர். அது தட்சிணமூர்த்தவடிவால் தெளிவாம். ஐந்தொழிலுக்கும் உரியர் சிவபெருமானே ஆவர். அது நடராசமூர்த்தத்தால் அறியப்படும். அவர் நடனம் ஆனந்த நடனம்: ஐந்தொழில் நடனமும் ஆம். சிவபெருமானது மாகேசுவர வடிவங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு உண்மையை உணர்த்தும். அடியார்கட்கு ஆண்டவன் அருளிய திறங்களை அவை உணர்த்துவன. ஆண்டவன் ஒருவனே அடியார்களுக்குப் பல பல வேடங்கொண்டு அருள்செய்வான். அவ்வேடங்கள் ஒன்றினையொன்று ஒவ்வா. யோகவடிவம், போகவடிவம், வேகவடிவம் என்பன அவை. விரிந்த நூல்களில் அவற்றைக் கண்டு தெளிக.

இனி, இறைவருக்குச் செய்யும் பூசை நித்தியபூசை, நைமித்திக பூசை என இரண்டு வகைப்படும். நாடோறும் செய்யப்படுவது நித்தியபூசை. நித்தியபூசையில் உண்டாகும் தாழ்வுகள் தீரச் சிலநாட்கள் மட்டும் சிறப்பாகச் செய்யப்படுவது நைமித்திக பூசை. அப்பூசையே திருவிழாக்கள். மந்திரலோபம், கிரியாலோபம், திரவியலோபம் முதலியன தாழ்வுகள். இத்தாழ்வுகள் தீரக் கழுவாய் உண்டு. அது பிராயச்சித்தம் எனப்படும். மக்கள் அறியாமையால் லோபங்கள் உளவாம். அவை தீரப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளுவர். அறியாமற் செய்த பாவங்கள் பிராயச்சித்தத்தால் தீரும். அதன் பொருட்டே கோயில்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுவன. திருவிழா நாட்களும் 7, 9, 10 எனப் பலதிறப்படும். இத்தகைய விழாக்களில் ஒன்றுதான் மார்கழித் திருவாதிரை என்பது.

இனி, மார்கழி என்பது ஒடுக்கம் நீங்கும் காலம் எனப்பொருள்படும். மா-மாய்தல், மறைதல்; அலிதர்வது ஒடுக்கம். கழி-கழிதல், நீங்குதல். இறைவன் உயிர்களுக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களை மாயையில் ஒடுங்கச் செய்து மீளத்தோற்றுவிக்கும் காலத்தை அலிது உணர்த்தும். ஆதிரை என்பது ஆ - ஆன்மாக்கள், திரை-மறைத்தல். உயிர்களை உலகவாழ்வில் அழுந்தச் செய்தலாம். ஆதிரைநாள் சிவபிரானுக்குரியது. ஓணநாள் திருமாலுக்குரியது. நாண்மீன்களில் இவ்விரண்டுமே திரு என்னும் அடைமொழியுடையன. மற்றவற்றிற்கு அது இல்லை.

திருவாதிரைவிழா நடைபெறுமுறை:—

ஒடுக்கநீக்கத்தில் மலப்பற்று நீங்காத உயிர்களை மீளவும் உலகவாழ்வில் அழுத்துதலை உணர்த்துவதே

இத்திருவிழாவின் நடைமுறையாம். இத்திருவிழாநாளில் கூத்தப்பிரான் சந்நிதியில் ஒரு பசு நிறுத்தப்படும். அச் செயல் சிவபெருமான் மீண்டும் படைத்தல் ஆகிய சிருட்டித்தொழிலை மேற்கொள்வது ஆன்மாக்கள் பொருட்டேயாம் என்பதை உணர்த்தும். அப்பசு 'காரா'னாக இருத்தல்கருத்தக்கது. திணிந்த இருள்போன்ற ஆணவ மலத்தமுந்திய நிலையையுடையன அவ்வான்மாக்கள் எனக் குறிப்பது அது. இறைவன் சந்நிதியிலே அப்பசுவின் முகம் காட்டப்படாமல் அதன் பின்புறத்தைக் காட்டி நிறுத்துவதை நாம் காண்கிறோம். இறைவன் திருவடியின்பத்தை விரும்பாமல் உலக இன்பத்தையே விரும்பிச்செல்லும் ஆன்மாக்களின் நிலையை அக்குறிப்பு வெளிப்படுத்தும். சந்நிதியில் இறைவர் அருளிய அருட்பேராகக் கருநிறச்சாந்து அணியப்படும். உயிர்களுக்கெல்லாம் இறைவன் மலச்சார்பாகிய உலக வாழ்வைத்தந்தருளுகின்றார் என்பதை அது குறிக்கும். மலத்திலே ஒடுங்கிக்கிடந்த உயிர்களுக்கு இறைவன் தனுகரணம் முதலியவைகளைப்படைத்துக்கொடுத்தல் களிப்பைத்தரும். ஆகலின், அக்குறிப்பை யுணர்த்தவே களிவழங்கப்படும் என்க. திருப்பள்ளியெழுச்சிக்காலமே மார்கழித்திங்களில் வரும் திருவாதிதிரையாம்.

இனி, இறைவன் நம்மனோர்போல உறுப்புக்களைக் கொண்டு தொழில் இயற்றுபவரல்லர். அது சங்கற்ப மாத்திரையால் — சந்நிதி மாத்திரையால் நடைபெறும். இறைவரது அருட்சத்தியால் அனைத்தும் நிகழ்வன ஆம். ஆதிசத்தி எனவும் அச்சத்தி பெயர்பெறும். தமிழிலே ஒரு சொல் அதன் முதலெழுத்தைக்கொண்டு குறியீடாகக் கூறப்பெறும். ஆ - ஆன்மா; தி - திரை: உலகவாழ்வில் உயிர்களை அழுத்தி மறைத்தலைச்செய்வது எனப்பொருள்

கூறுவர். திருவைந்தெழுத்தும் குறியீட்டெழுத்தே. சி - சிவம், வ - அருள், ய - ஆன்மா, ந - ம. மல எழுத்துக்கள். மலத்தினின்று ஆன்மாவை எடுத்து அருளானது சிவத்தில் சேர்த்தல் எனப்பொருள் இதற்கு வழங்கப்படும்.

ஆன்மாக்கள் மல இருளில் கிடந்து துஞ்சாமல் பரிபாகம் பெறும்பொருட்டுத் திருவருள் வெள்ளத்திலே அழுந்தி முழுகுமாறு எழுப்புவதே இத்திருவெம்பாவையின் உட்கிடையாம்.

“மலவிருளுந் றறங்காமல் மன்னுபரி பாகவருட்

சேலமுடிக வருகவேனச் சேப்பல்திரு வெம்பாவை”

என்பதனால் இது வலியுறும். மலத்தைக் கழுவுவதே முழுகுதல் எனவும், திருவருட்பெரு வெள்ளமே தடாகம் எனவும் கொள்க. நாடோறும் நாம் நீரில் முழுகும் போது இறைவருடைய அருள்வெள்ளத்திலே முழுகித் திளைக்கிறோம் என நினைந்து சிவத்தியானத்தோடு முழுகுதல் வேண்டும் என்பது நியதி.

“தங்கண் மலங்கழுவுவார் வந்து சார்தலினால் எங்கள்

பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த பொங்குமரு”

என்பது மணிவாசகத்தில் திருவெம்பாவைப்பகுதி.

இனி, இறைவர் செய்யும் நடனம் ஐந்தொழில் நடனமாம்: உடுக்கை வாத்தியம் பொருந்திய திருக்கரம் சிருட்டியைக் காட்டும். அமைத்த திருக்கரம் காத்தலைக்குறிக்கும். அக்கினி பொருந்துங்கரம் அழித்தலை நினைவூட்டும். ஊன்றிய திருவடி உயிர்களை உலகபோகத்தில் அழுத்துவதை உணர்த்தும். எடுத்த பொற்பாதம் உயிர்களைப் பிறவிப் பெருங்கடலிலிருந்து முத்திக்

கரையில் சேர்ப்பதையுணர்த்தும் என்பதாம். சிதம்பரம் = சித்-அம்பரம் = ஞானாகாசம், சிவபெருமான் ஞானமே திருமேனியாகக்கொண்டவர். சிவஞானிகள் உள்ளத்தில் எழும் பேரொளிப்பிழம்பே சிவபிரான் வடிவம். சிதம்பரமே அவர் திருமேனியாம். ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தி சிற்சபையை விட்டெழுந்தருளல் படைத்தலையும், இரட்சாபந்தனம் செய்தல் காத்தலையும், கிருஷ்ணகந்தம் சாத்துதலே அழித்தலையும், வெள்ளை சாத்துவது மறைத்தல் தொழிலையும், திருவிழாக்கொள்ளுதல் அதுக்கிரகம் செய்தலையும் குறிக்கும் எனவே ஞெரு பிரகாரமாகவும் கூறுவர். நான் என்னும் அகங்காரம் ஆகிய அரக்கரைச் சங்கரித்து அவருடைய கரிய சாம்பரைத் திலதமாக இடுதலே கிருஷ்ணகந்தம் சாத்துதற்குரிய பாவனையாம். சங்காரகாலத்திலே இறைவருடைய திருமேனி வெப்பங்கொண்டு விளங்கியதால் அது சாந்தமாதற்பொருட்டுத் தேவர்கள் அவர் திருமேனியை வெண்மலர்களால் மறைத்தனர். வெள்ளை சாத்துதல் அந்தப் பாவனையைக் குறித்ததே. இறைவர் 'பொன்னார் மேனியர்' என்னுங்குறிப்பை உணர்த்தவே திருவாதிரை நாளில் செவ்வந்திப்பூ அடையாளப்பூவாய் இறைவருக்கு அணியப்படுதல் காணலாம். பிரமதேவர் படைத்தற் கடவுள். அவர் நிறம் பொன்னிறம். படைத்தற்குறிப்பை யுணர்த்தவே செவ்வந்திமலர் சாத்தப்பெறுகிறது எனினுமாம். மஞ்சள் பொன் வண்ணம்; எந்த நற்செயலைச் செய்யத்தொடங்கினும் மக்கள் மஞ்சளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இக்குறிப்புக்கள் சிந்திக்கவேண்டுவன.

இனி, முற்றத்திலே பூவைத்தலின் குறிப்பையும் இங்கே வைத்து ஆராய்வோம். விடியற்காலத்திலே

பெண்கள் துயிலுணர்ந்து எழுகின்றனர். வீட்டுக் காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்குமுன் வாயில் முற்றத்திலே குற்றம் போக்கித் தெற்றெனக் கோலமிட்டுப் பற்றுள்ளத்துடன் சாணத்(கோமயத்)திலே பொன்னிற முள்ள பரங்கி அல்லது பூசணை மலரைக் கொண்டுவந்து அழுத்திவைப்பர். இச்செயல் மார்கழி மாதம் முழுவதும் நம்நாட்டிலே நடைபெறுகிறது. இச்செயல்கள் நமக்குச் சில சிந்தனையை எழுப்பி ஆராயச்செய்யுமன்றோ? அது இதுவாம் என்க.

கேவலத்திலே யாதொரு செயலுமின்றிக் கிடந்த ஆன்மாக்களுக்குக் கருவிகளைக் கூட்டிச் சகல நிலையில் வைத்துப் பின்பு சுத்தநிலையிற்கொண்டு சேர்த்தல் என்பதை இஃது உணர்த்தக் காணலாம். குமரி இருட்டுடன் கூடிய விடியற்காலத்திலேயே பெண்டிர் எழுந்து கைவிளக்கின் முழுச்சோதி காட்டி இச்செயல் செய்வர். ஆன்மா ஒளிமயன். அவ்வான்மா ஆணவ இருளில் அழுந்திக்கிடக்கிறது. அவ்வான்மாவுக்கு மாயாகருவிகளைக் கூட்டிக் கன்மத்தைத் தொலைப்பர் கடவுள். மலத்தாலே மலத்தைப் போக்குதல் வேண்டும். துணியிலுள்ள அழுக்கை வண்ணன் போக்கவேண்டுமானால் அவ்வழுக்குத்துணியில் உவர் மண், சாணி, சவர்க்காரம் முதலிய அழுக்குகளையெல்லாம் கூட்டியே வெளுக்கக் காண்போம். ஆகலின், பெண்கள் நிலத்திலுள்ள அழுக்கு, குப்பைகூளங்களைக் கூட்டிப்போக்கி அந்நிலத்தில் பசுச்சாணம்கொண்டு மெழுகிப் பச்சரிசி மாவினால் தூய கோலம்போட்டு அழகுபடுத்துவர். அதன்மேல் சாணத்தைப் பிசைந்து உருண்டைசெய்து பொன்வண்ணப் பூக்களைச்செருகி அலங்கரிப்பர். மாயாகருவிகளைத் தனக்குக் கொடுத்தமையறியாமல் தனக்குக்

கிடைத்த தனு கரண புவன போகங்களையே சதமெனக் கொண்டு ஆன்மா போகம் நுகர்தலை இச்செயல் நினைக்கச்செய்யும். இவ்வளவும் பெண்கள் செய்யும் தொழில். இறைவன் தமது சத்தியைக்கொண்டே ஐந்தொழில் நடத்துவர். கொண்டு செலுத்துதல் (ஆளுதல்) ஆண்மை; அடங்கியொழுகுதல் (ஆளப் படுதல்) பெண்மை. மாறுபட்ட இரண்டு சத்திகளாலேயே உலகம் இயங்கக்காண்கிறோம். மின்னியக்கமும் மாறுபட்ட இரண்டு சத்திகளால்தான் இயங்குகிறது. ஒன்று இயங்கும்சக்தி மற்றொன்று இயக்கும்சக்தி.

இனி, நாடோறும் பஞ்சகிருத்தியம் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை நாம் கோவில்களில் காணலாம். பூசை செய்யுங் காலங்களை நமது பெரியோர்கள் அவ்வாறு வகுத்துக்காட்டியுள்ளார். நாடோறும் வைகறையில் பள்ளியறையின் திருக்காப்பு நீக்கிப் பூசை நடைபெறும். அதுவே திருவனந்தல்; திருப்பள்ளியெழுச்சிக் காலம் அது. அந்தக்காலத்தில் செய்யப்படும் பூசை இறைவர் அநுக்கிரகத்தைத் தெரிவிப்பது. அப்பூசையின் பின்பு அபிஷேகம் முதலியவற்றுடன் பூசை நடைபெறும். அது சாங்க பூசை, சிருட்டியைக் குறிப்பது. அதன்பின் அத்தயாமத்துக்கு முன்வரையில் நடைபெறும் பூசைகள் எல்லாம் ஸ்திதியைக்குறிப்பன ஆம், அத்தயாம பூசை சங்காரத்தைக்காட்டுவது. ஒடுக்க காலம் அது. பள்ளியறைப்பூசை அத்தயாமபூசையின் பின் நடைபெறுவது: அது திரோதானத்தைக்குறிக்கும் என்பர்.

இனி, தேவதினத்தில் நடைபெறும் பஞ்சகிருத்திய பூசையைப்பற்றியும் சிந்திக்கக்கடவோம். தைமாதம்

முதல் ஆனிவரை ஆறு மாதமும் தேவர்கட்குப் பகற்காலம். ஆடிமாதம் முதல் மார்கழி முடிய ஆறு மாதமும் இராக்காலம். விடிய ஐந்து நாழிகையளவுள்ள மார்கழிமாதம் நடைபெறும் திருவிழா அநுக்கிரகத்தைக் குறிப்பது. தைமாத உற்சவம் சிருட்டி, மாசிமாதம் முதல் கார்த்திகைமாதம் வரை நடைபெறும் திருவிழாக்கள் சங்காரத்தை உணர்த்துவதாம். கார்த்திகைமாத விழா முற்றுப்பெறும் திருக்கார்த்திகை மறு நாள் தொடங்கி மார்கழி விழாவின் கொடி ஏற்று நாளுக்கு முதல்நாள் வரையிலுள்ள காலம் திரோதானம் என நாம் மனத்திற் கொள்ளுதல்வேண்டும். அநுக்கிரகம் முதலிய வற்றுள்ளும் ஒவ்வொன்றினும் பஞ்சகிருத்தியங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு கிருத்தியத்தினும் துவசாரோகணம் முதல் தீர்த்தவாரி முடியப் பஞ்சகிருத்தியப் பாகுபாடுகள் உள். அவை வருமாறு :— சிருட்டி கொடியேற்றுதல், ஸ்திதி பலியிடுதல், சங்காரம் கிருஷ்ணகந்தம் சாத்துதல், ரதாரோகணம் திரோபவமாம், தீர்த்தவாரி அநுக்கிரக சொரூபமாம்.

1. துவசாரோகணமாவது — ஆண்வ இருளில் அழுந்திக்கிடக்கும் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டு அவ்விருளினின்றும் எடுத்தலைக்காட்டுவது : அது சிருட்டி எனப்படும்.

2. பலியிடுதலாவது — மலபரிபாகத்தின்பொருட்டு ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுத்தருளும் தனுகரண முதலிய வற்றைக் காட்டுதலால் அது ஸ்திதியாம்.

3. கிருஷ்ணகந்தம் சாத்துதலாவது — ஆன்மாக்களைப் பந்தப்படுத்தியிருந்த பாசத்தை ஞானப்பார்வையால் ஒடுக்குவது என்பர். ஆதலின் அது சங்காரமாம்.

4. ரதாரோகணமாவது - துன்பமயமான உலக வியவகாரங்கள் முழுவதும் கீழ்ப்பட அதன் மேற் கொள்ளுதல் திரோபவத்தை உணர்த்தும்.

5. தீர்த்தவாரியாவது - ஞானசாரியரை வழிபட்டு அவரால் பெறப்படும் அநுக்கிரக விபூதியினால் பக்குவான்மாக்கள் அநுபூதி நிலையில் உறைத்து உள்ளத் துணர்வால் நுகர்வதை உணர்த்தும்.

மார்கழிமாதம் தேவதினத்தின் அநுக்கிரகம் ஆதலால் அம்மாதத்தில் நடைபெறும் உற்சவமே மிகச் சிறப்புடையது. சிழமைகளில் சோமவாரம் சிறப்புடையதுபோலவே நாள்களில் திருவாதிரையும் விசிட்டமானதென்பர். திருவாதிரையைத் தீர்த்தவாரி தினமாகக் கொண்டு அதற்கிசையத் துவஜாரோகணம் முதலியவை தொடங்கி விழா நடைபெறக்காணலாம். இவ்விழாவுக்குரிய மூர்த்தி ஸ்ரீ நடராசப்பெருமான். அவர் வடிவம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம். வாச்சியமந்திரமாகிய சிவசத்தி அவருக்கு உண்மை வடிவம். வாசகமந்திரம் அப்பெருமானுக்குக் கற்பித வடிவமாம். அவருடைய ஆனந்தநடனம் பஞ்சகிருத்திய நடனமாம். சிருட்டி - டமருககரம், ஸ்திதி - அபயகரம், சங்காரம் - அக்கினிபொருத்திய கரம், திரோபவம் - ஊன்றிய பதம், அநுக்கிரகம் - குஞ்சிதபதமாம். இதனை,

“தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதியமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு” எனவும்,

மாயை தனையுதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலம்
சாய அழுக்கியருள் தானெடுத்து - நேயத்தால்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத் தானழுத்தல்
தானெந்தை யார்ப்பரதம் தான்'' எனவும் வரும்.
உண்மை விளக்கச்செய்யுள்களான் அறிக. இனி,

“அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரனங்கி தன்னில் அறையில் சங்காரம்
அரனுற் றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி
அரனடி என்றும் அநுக்ரக மென்னே”

என்னும் திருமந்திரமும் இதனை வலியுறுத்தும்.

இறைவர் ஒப்புயர்வற்றவர். விருப்பு வெறுப்பு
இல்லாத விமலர் அவர். எட்டுவான் குணத்து ஈசர்.
அப்பெருமானுடைய கிருத்தியங்களெல்லாம் ஆன்மாக்க
ளாகிய நம் பொருட்டேயாம். அவை அவர்தம்
பொருட்டன்று. கிருட்டியே இறைவருடைய கன்மா
னுட்டானம். ஸ்திதியே அவருக்கு ஆகாரம். சங்காரமே
சுவஸ்திகம். திரோபவமே நித்திரையாம். அநுக்கிரகமே
துயில் நீத்தலாம். இத்தன்மைகள் உள்ள இறைவர்
ஆன்மாக்கள் செய்யும் அபிஷேகத்தையே கிருட்டி
யாகக்கொள்வர். நைவேத்தியத்தையே ஸ்திதியாகவும்,
கிருஷ்ணகந்தத்தையே சங்காரமாகவும், கபிலை தரிசனத்
தையே திரோபவமாகவும், தீபாராதனை முதலியவை
களையே அநுக்கிரகமாகவும் ஏற்றுக்கொண்டு மகிழ்வர்.
துயிலெழுங்காலமே தின ஆரம்பம் ஆகலின், இலக்குமி
வசிக்கும் கபிலையின் பிற்பாகத்தைத் தரிசிப்பவர் எவ்
வித குறைபாட்டினின்றும் நீங்குவர். செல்வமுடைய
வருமாவார். திரோபவத்தின் நீங்கிய அவசரம் துயில்
நீத்தல் ஆகலின் அவ்வுபசாரம் செய்விப்பர். உலகியலை

நடத்திக்காட்டுவதாய் இலக்குமிதேவிக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுவது மாத்திரையாய் உள்ளது. இதனை இரண்டாவது பக்கம் இறுதி நோக்கியறிக.

இனி, பிறக்க முத்திதருவது திருவாரூர். இஃது இயல்பாகக்கிடைக்கவேண்டியது, மிகப்பெரும் புண்ணியத்தால் ஆம்: எளிதன்று. இறக்க முத்திதரும் தலம் ஸ்ரீகாசி. அதுவும் பெரும் புண்ணியத்தால் உண்டாம் பெருமுயற்சியால்கிடைப்பது: அதுவும் அரியதொன்றே. சிந்திக்க முத்தியளிப்பது திருவண்ணாமலை. சிந்தித்திருப்பதற்கு மனம் ஒருவழிப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடின் அதுவும் கூடாது. தெரிசிக்க முத்தியருளுவது தில்லை: அது யாவருக்கும் எளிதிற்கூடும். கண்ணாற் கண்ட மாத்திரையில் முத்தி சித்திப்பது எளிதல்லவா? ஆகலின், தில்லைச்சிற்றம்பலத்தைச் சென்றொருகால் கும்பிட்டாலும் எல்லையிலா ஆனந்தம் எல்லோருக்கும் கிட்டுமே. தில்லைச்சிற்றம்பலம் அருள்வடிவம். திரு + சிறு + அம்பலம் = திருச்சிற்றம்பலம். சித் + அம்பரம் = சிதம்பரம். ஞானாகாசம். தகராகாசம். சிற்றம்பலம் ஆறு அங்கணங்களாக உள. அதில் 3-வது அங்கணமாகிய புதன்வீட்டிலே ஸ்ரீ நடராசப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ளார். ஸ்ரீ நடராசப்பெருமான் வடிவம் ஞானமயம். சிவஞானிகளால் சிந்தித்துக் காணப்பெறுவது அவர். “உணர்ந்தார்க்கு உணர்வரியோன்.” சிதம்பரத்திலே எழுந்தருளியுள்ள ‘ஆனந்தநடராசருடைய குஞ்சித சேவடியைக் கும்பிட்டிருத்தலே பெருந்தவம், சிவதவம் ஆம். இதனை,

“குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும், பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற்பால் வெண்ணீறும், இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்

பாதமும் காணப்பெற்றால், மனித்தப்பிறவியும் வேண்டு வதே இந்த மாநிலத்தே " எனத் திருநாவுக்கரசு சுவாமி கள் அருளுகின்றார்கள்.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தில்லைக்குச் சென்று ஸ்ரீ நடராசப் பெருமானைத் தரிசித்தருளுகின்றமையை ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகள் நமக்குப் படம் பிடித்தருளு கின்றார்கள். இதனை,

“ஐந்துபேரறிவும் கண்களே கொள்ள அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும், சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும் திருந்துசாத்துவிகமேயாக, இந்துவாழ் சடை யான் ஆடும் ஆனந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின், வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துள்ளிளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சி யின் மலர்ந்தார்” எனவும்,

“தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன் திரு நடம் கும்பிடப் பெற்று, மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாஸிதாம் இன்பமாம் என்று, கண்ணிலா னந்த அருவிநீர் சொரியக் கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப், பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்” எனவும் பெரிய புராணத்தில் அருளியிருக் கின்றமையால் அறியலாம்.

சாந்தோக்கியம், தைத்ரீயம், கைவல்ஸியம் முதலிய உபநிடதங்களில் விரிவாகவும், தரிசனோபநிடதத்தில் குறிப்பாகவும், ஸ்காந்தம் முதலிய மகாபுராணங்களில் இத்தலம் மிக விரிவாகவும் பேசப்பட்டுள்ள தென்பர்.

இனி, இருதயத்தானத்தை விட பிரமரந்திரம் உயர மாயிருக்கிறது. இருதய புண்டரீகமே தகராகாசம்.

சிற்சபையைவிட ஆயிரக்கால் மண்டபம் உயர்ந்திருக்கக் காணலாம். பிரமரந்திரம் ஆயிரம் இதழுள்ளகமலம்: அது புத்திதத்துவம் என்று பேசப்படும். புத்திதத்துவம் பாலாடை மேலே பரவுவது போலப் பரவியுள்ளது. மறந்துபோன ஒரு விஷயத்தை நாம் அறியவேண்டுமானால் அண்ணாந்து மேலே நோக்குகிறோம், அது நினைவுக்கு வரக்காண்கிறோம், நம் அநுபவம் அது. புத்தி தத்துவத்தை நோக்கியே நாம் அதனை அறிதல்வேண்டும். “ஆசாரத்தால் நூலை அடையலாம்; ஆனால், நூலால் ஆசாரத்தை அடைய முடியாது” என்பது சாந்தோக்கியம். சதாசாரத்தால் நூல் இனிது எளிதில் விளங்கும் என்க. திருச்சிற்றம்பலமே சிற்சபை, பொன்னம்பலம் கனகசபை, உற்சவ மூர்த்திகள் எழுந்தருளியிருக்கும் பேரம்பலம் தேவசபை, ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தி எழுந்தருளிடம் நர்த்தனசபை, ஆயிரக்கால்மண்டபம் இராசசபை எனப் பேர்பெறும். திருச்சிற்றம்பலத்தினின்று இராசசபைக்குச் சென்று அபிஷேகங்கொண்டருளிப் பின் சிற்சபைக்கு எழுந்தருளும் நடராசர் காட்சியே தரிசனம் என்று சொல்லப்படும். ஸ்ரீ நடராச மூர்த்திக்குப் பிரபாங்கம் பிரியாமல் இருக்கவேண்டும் என்பது விதி. ஓங்காரமே திருவாசியாம் என்க.

ஸ்ரீ நடராசமூர்த்தியின் ஆறு அபிஷேக நாட்களாவன:- சித்திரையில் திருவோணம், ஆனியில் உத்தரம், மார்கழியில் திருவர்திரை நட்சத்திரங்களும்; ஆவணி, புரட்டாசி, மாசி மாதங்களில் பூர்வபக்க சதுர்த்தசிகளும் ஆம்.

மார்கழி-உஷத்காலம், மாசி-காலைச்சாந்தி, சித்திரை-உச்சிக்காலம், ஆனி-பிரதோஷகாலம், ஆவணி-மாலைச்சந்தி, புரட்டாசி-அர்த்தயாமம் எனக்கொள்ளப்படும்.

இனி, மெய்யன்புடைய சேந்தனார் நாடோறும் இறைவருடைய பரிகல சேஷமே அமுதாகக்கொள்ளும் நியமம் உடையவர். முன்பு ஒரு மார்கழித் திருவாதிரை நாளில் தமக்குப் பிட்டும் களியுமே அமுதாக அமைந்தது அதனைமிக வருத்தத்துடன் இறைவருக்கு நிவேதித்தார். இறைவர் அவருடைய மெய்யன்பை விளக்கவும், அவருக்குள்ள வருத்தத்தைப் போக்கவும் திருவுளங்கொண்டார். பிட்டும் களியுமே சிற்சபையிலே தமது திருவடியின்கீழ் யாவரும் காணச்செய்து அவருக்கு அநுக்கிரகம் செய்தார். அன்று தொடங்கியே மார்கழித்திருவாதிரை தோறும் பிட்டும் களியுமே விசேட நிவேதனமாக அமைந்தது. மார்கழித் திருவாதிரை விழா முழுவதும் அநுக்கிரகம் குறித்ததே.

இதனால் மாதங்களில் எல்லாம் மார்கழியே சிறந்தது எனவும், அதனுள் திருவாதிரை விழாச் சிறந்தது எனவும், அவ்விழாக் காலத்திலே திருவெம்பாவை பாராயணமே சிறந்தது எனவும் ஆன்றோர் ஆசாரமாகக் கொண்டனர். இத் திருவெம்பாவை திருவண்ணாமலையிலே ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. பிறசெய்திகள் விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

“மாணிக்கக் கூத்தனை வண்தில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாரறிவாரே” திருமந்திரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்த்து

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தியதெல் லாமர னுமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாசிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி
வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் நிருமரபு நீழ்மி
தழைக மாதோ

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.

குறிப்பு :—

இப் புத்தகம் வேண்டுமோர் கீழ்க்குறித்த விலாசத்
துக்கு தபாற்செலவுக்காக 0—3—0 லேபிள்
அனுப்பிப்பெறுக.

விலாசம் :—

ஸைபேரியன்,

சரஸ்வதிமஹால் புத்தகசாலை,

திருவாவதுறை ஆதீனம், நாரசிங்கன்பேட்டை, S. I.

ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர் பிரஸ், கும்பகோணம்.